

ת"פ 18561/03/15 - מדינת ישראל נגד מריה בליק

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 18561-03-15 מדינת ישראל נ' בליק

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מריה בליק

הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירות של גניבה בידי עובד ממעביד, קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר וזיוף בכוונה לקבל דבר, עבירות בניגוד לסעיפים 391, 415, רישא, 420 ו- 418 אמצע לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת עבדה אצל המתלוננת (שהינה ילידת 1929) כעוזרת בית במשך 6 שנים. בסוף שנת 2012 גנבה הנאשמת מחדר השינה שבדירת המתלוננת את פנקס השיקים של המתלוננת, והשתמשה ב- 3 שיקים בכך שזייפה את חתימת המתלוננת על השיקים, מסרה את השיקים לאחרים וקיבלה תמורתם סך של 7000 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 3.4.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן ותורשע. סוכם כי הנאשמת תשלם למתלוננת פיצוי בסך 14,500 ₪ והצדדים יטענו במשותף לעונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות תוך הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים לריצוי בחופף. בנוסף, הצדדים יעתרו יחד למאסר מותנה. המאשימה תעתור להטלת קנס ואילו ההגנה תבקש להימנע מכך.

3. ביום 3.12.17 הודיע ב"כ הנאשמת כי אינו מעוניין בהסדר שהוצג והצדדים יטענו לעונש ללא הסדר.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה

4. בתסקיר מיום 29.1.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת בת 38, ילידת אוקראינה, עלתה ארצה בגיל 19 עם אימה וסבתה. רווקה ואם לילד בן 5, מוכרת כסובלת מ-47% נכות

עמוד 1

על ידי המוסד לביטוח לאומי, עובדת מספר שעות מצומצם ביום כמטפלת בקשישים. מתגוררת עם אימה אשר מסייעת לה בגידול הבן.

הנאשמת מודה בביצוע העבירות ונוטה להטיל אשמה על המתלוננת אשר לתחושתה הונתה אותה ופגעה בה רבות. לדבריה ביצעה העבירות כי נקלעה לחובות והרגישה שאין בידה מוצא אחר. הנאשמת הביעה צער ובושה, הביע חשש מהנזק שיגרם לבנה. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוטה לצמצם מחומרת העבירה, ביטאה מצוקה סביב בעיותיה הבריאותיות, ההליכים הקודמים לא היוו גורם מרתיע והיא ביצעה את העבירות הנדונות בסמוך לעבירות הקודמות. שירות המבחן סבור כי הנאשמת מבטאת מוכנות לערוך שינוי בחייה ולכן המליץ להעמידה בצו מבחן, זאת לצד הפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות.

5. בתסקיר מיום 27.11.17 ציין שירות המבחן כי הנאשמת שולבה בקבוצה טיפולית לנשים עוברות חוק וכן בשיחות אישיות. הנאשמת גילתה מחויבות לקבוצה ושיתפה מעולמה האישי ונראה היה כי הקבוצה משמעותית עבורה. שירות המבחן התייחס למצבו ההתפתחותי של בנה של הנאשמת, אשר נזקק לליווי של אמו.

עוד ציין שירות המבחן כי לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשמת ולפיכך חזר על המלצתו להעמידה בצו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן ציין כי בשל העובדה שהנאשמת לא נמצאה כשירה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, הטלת עונש מאסר בפועל שיביא להרחקת הנאשמת מבנה תגרום להתדרדרות נוספת במצבו הרגשי נפשי של הבן, ולפיכך המליץ שירות המבחן על הטלת של"צ והארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדה.

6. בעניינה של הנאשמת התקבלו 3 חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, מיום 28.8.16, 29.5.17 ו- 29.10.17. בחוות הדעת האחרונה מצא הממונה על עבודות השירות את הנאשמת מתאימה לריצוי מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הגישה את רישומה הפלילי של הנאשמת, הפנתה לחומרת הנסיבות, לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיה, לדבריה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיוכל וירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. טענה כי לאור חומרת המעשים אין לאמץ את המלצת שירות המבחן. לאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת והעובדה שהשתלבה בהליך טיפולי, עתרה המאשימה למאסר ברף התחתון של המתחם, קרי 6 חודשי מאסר, תוך הפעלת המאסר המותנה, וכן למאסר על תנאי מרתיע, פיצוי שלא יפחת מ- 15,000 ₪ והתחייבות. המאשימה אף הגישה התחייבות בת הפעלה בסך 10,000 ₪ עליה חתמה הנאשמת.

8. ב"כ הנאשמת הפנה לחלוף הזמן (כ- 5 שנים מביצוע העבירה), טען כי מדובר באירוע יחיד של גניבת שיקים, מעידה חד פעמית, שנבעה ממצוקה כלכלית, הנאשמת היתה נתונה ללחצים מהשוק האפור בשל חובותיה. לדבריו הנאשמת הודתה בהזדמנות ראשונה, הביעה חרטה, ב"כ הנאשמת הפנה לנסיבותיה האישיות, למצבה הרפואי ומצבו של בנה (הוצגו מסמכים), לדבריו לנאשמת הוצאות משפטיות הכרוכות בטיפול בבן, בשל חוסר שיתוף הפעולה של האב, ובשל כך לא עמדה בתשלומי הפיצוי עליהם הסכימו הצדדים במסגרת ההסדר.

הנאשמת במצב כלכלי קשה ומצויה בהליכי פשיטת רגל. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהמאסר המותנה שתלוי ועמוד נגדה משנת 2012 הוא בגין עבירה משנת 2007 ומזה שנים שהנאשמת לא הסתבכה עם החוק. לדבריו עונש מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות ימנע ממנה לטפל בעצמה ובבנה. לדבריו מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה. לאור כל האמור לעיל עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהאריך את המאסר המותנה.

9. הנאשמת ציינה שהמתלוננת מאוד עשירה, המתלוננת דחפה אותה כמה פעמים וקנתה לה סוכריות עם תולעים. לדבריה לא שולמו לה פיצויים. לדבריה המתלוננת היתה חייבת לה הרבה כסף ולא רצתה לשלם. לדבריה כשהייתה בחודש שמיני להריונה והודיעה למתלוננת שהיא רוצה לעזוב, המתלוננת התפרצה וכמעט הרביצה לה. הנאשמת תיארה את מצבו של בנה. לדבריה היא מבינה את מה שעשתה אבל בשל מצבה הקשה באותה תקופה היא לא היתה בשליטה. לדבריה התקשרה למתלוננת כמה פעמים להתנצל, אך המתלוננת לא רצתה להקשיב. לדבריה יש למשפחת המתלוננת כל כך הרבה כסף, וכעסה על כך שלא עזרו לה במה שהגיע לה למרות שעבדה שם הרבה שנים.

דין

מתחם העונש ההולם

10. הגם שהאירוע נפרס על פני תקופה של מספר חודשים, עסקין בפרשה אחת אשר החלה לערך בספטמבר 2012, המועד בו גנבה הנאשמת את פנקס השיקים, והסתיימה בסוף ינואר 2013, מועד בו עשתה הנאשמת שימוש האחרון בשיקים שגנבה. לפיכך יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל הפרשה.

11. **הערכים המוגנים שנפגעו הם** הגנה על רכושו של אדם, הגנה על אמון מעביד בעובדו. הגנה על תקינותם של מסמכים, הגנה על שימוש בשיקים כתחליף למטבע, הגנה על המסחר.

12. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו ע"פ 3587/12 **דדון נגד מדינת ישראל**, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעת, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 **מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי**:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שיקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכוש, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכוש של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה"

13. **מידת הפגיעה בערכים המוגן** היא ברף הבינוני. בשים לב לשווי הגניבה ולכך שלאחר גניבת השיקים נעשה בהם שימוש בהזדמנויות שונות תוך זיוף החתימה.

14. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה וגנבה מהמתלוננת פנקס שיקים, ועשתה שימוש ב- 3 שיקים, על פני תקופה של 4 חודשים בסכום כולל של 7000 ₪. נתתי דעתי לכך שהגניבה היתה חד פעמית ובמועד אחד, לקראת סיום העסקתה של הנאשמת. נתתי דעתי שהעבירה בוצעה בשל לחץ כלכלי שחוותה הנאשמת, ולדבריה לאחר שזכתה ליחס לא הוגן ופוגעני מצד מעסיקתה.

15. **בחינת מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

- רע"פ 5540/15 **גאוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - 8 חודשי מאסר (עובדתמשקבית גנבההמבקשת גנבה פנקסישיקיםוהשתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).
- עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (14.6.15). בית משפט קמא גזר על המערערת 45 ימי ע"ש ופיצוי בסך 5233 ₪ (עובדת משק בית גנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. המערערת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה). בהמלצת בית המשפט המחוזי הסכימה המערערת לדחיית הערעור.
- ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** (פורסם בנבו, 16.4.15) - 16 חודשי מאסר (כולל הפעלת מע"ת של 10 ח'ופיצוי בסך 9000 ₪ (עוזרת בית גנבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן).
- ת"פ (כ"ס) 33600-01-17 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (29.11.17) הנאשמת גנבה מביתה של המתלוננת, אצלה הועסקה במשק בית, תכשיטים בשווי של כ- 2400 ₪. הרכוש הגנוב הוחזר. נדונה למאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי בסך 500 ₪.
- ת"פ(פ"ת) 3714-04-16 **מדינת ישראל נ' מאיה טל** (4.3.17) הנאשמת עבדה במשק בית בביתה של המתלוננת, גנבה מביתה 2 שיקים וקיבלתה תמורתם סך של 15,000 ₪ לאחר שרשמה סכום זה על השיקים זייפה את חתימת המתלוננת. נדונה במסגרת הסדר למאסר למשך 50 יום בעבודות שרות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 15000 ₪ לבנק ובסך- 2000 ₪ למתלוננת.
- ת"פ (אשקלון) 6071-02-16 **מדינת ישראל נ' ברמן** (5.12.17)- הנאשמת הועסקה בעבודות ניקיון וסיוע בסידורים בביתה של קשישה ילידת 1938, ניצולת שואה. גנבה ממנה ב-11 אירועים שונים שנפרסו על פני כשנה סכום מצטבר של 17,150 ₪. הכסף הושב. נדונה ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס 2000 ₪ ומאסר מותנה.
- ת"פ (ת"א) 32683-06-15 **מדינת ישראל נ' אראל** (15.2.17) - הנאשמת עבדה כמטפלת בביתו של המתלונן וגנבה מביתו 120,000 ₪, לאחר שהמתלונן התקשר אליה החזירה לו בו ביום סך של 91400 ₪. נדונה למאסר של 3.5 חודשים בעבודות שירות, מע"ת, מבחן ופיצוי בשווי 28,600 ₪.
- ת"פ (ב"ש) 40903-07-14 **מדינת ישראל נ' בוטראשווילי** (טרם פורסם, 9.4.17) - הנאשמת עבדה

כמנקה בביתה של המתלוננת וגנבה תכשיטים יקרי ערך, נדונה במסגרת הסדר לקנס בסך 200 ₪ ופיצוי בסך 3000 ₪.

· ת"פ (רמלה) 22172-09-13 **מדינת ישראל נ' מרגריטה ארנוב קסייב** (3.4.17). הנאשמת עבדה במשק בית אצל קשישה כבת 90 וגנבה מביתה שרשרת וטבעת. השרשרת הוחזרה. בית המשפט הורה על חידוש מאסר מותנה בן 10 חודשים, קנס בסך 3000 ₪ ופיצוי בסך 6000 ₪ וצו מבחן לשנה.

· ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** (3.11.14) - מע"ת ו- 300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ- 3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש)

· ת"פ (קג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' מגניה דרכון** - מע"ת ו- 300 שעות של"צ (הנאשמת עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).

· ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (פורסם בנבו, 28.11.11) - מע"ת - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).

לעניין זיוף שיקים ראו גם:

· ע"פ (ב"ש) 24509-06-17 **גנון נ' מדינת ישראל**. (18.9.17) המערער הורשע בעבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף. המערער קיבל לידי שיק ששייך לבת זוגו לשעבר, מילא סכום של 1000 ₪ זייף את חתימתה ורכש באמצעות השיק המזויף אופניים חשמליים. נדון למאסר של 2.5 חודשים שירוצו בעבודות שירות, מע"ת, פיצוי והתחייבות. ערעורו נדחה.

· ע"פ (מרכז) 6785-04-10 **אליהו קצירי נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע בעבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה. המערער זייף את חתימת אשתו על 14 שיקים בסכום של 16,000 ₪ שנמשכו מחשבונה, ללא הסכמתה וללא ידיעתה. נדון ל-4 חוד' מאסר בע"ש.

16. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

17. המחוקק קבע בסעיף 40ד' לחוק כי גם במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתירה, אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול בית המשפט לקבוע כי העונש שיוטל על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום.

18. כאמור, בתסקיר מיום 29.1.17 המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשמת במבחן תוך הפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות.

19. בתסקירו מיום 27.11.17 המליץ שירות המבחן לשקול ענישה אשר תאפשר לנאשמת מחד להמשיך במאמציה

לשקם את חייה ומאידך גם תהווה עבודה מחיר מוחשי שיחדד את הגבולות להתנהגותה בעתיד.

שירות המבחן בתסקירו האחרון יצא מנקודת הנחה שגויה לפיה הנאשמת אינה כשירה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, ולפיכך סבר שהפעלת המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדה תביא לשליחתה למאסר מאחורי סורג ובריה, על כן המליץ על הארכת מאסר מותנה, הטלת של"צ והעמדת הנאשמת במבחן.

20. לא מצאתי הצדקה לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן, המלצה אשר מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם. בנסיבות התיק שבפני גובר האינטרס הציבורי המצדיק הפעלת התנאי.

ראו בעניין זה את פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 ווליד נ' מ"י:

"עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצוי כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי אם נכזבה הציפיה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר".

21. בנסיבות שבפני, נכון יהיה לגזור על הנאשמת ענישה בעלת אפיק שיקומי אשר תסייע לה בשיקום חייה לצד ענישה מוחשית אשר תחדד לנאשמת את גבולות המותר והאסור.

22. נדמה כי בזו הפעם, בשים לב שהנאשמת חזרה תוך זמן קצר לבצע את אותן העבירות ממש, יש מקום ליתן משקל נכבד גם לשיקולי הענישה האחרים.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (עפ"ג 28219-11-13 מדינת ישראל נ' הבר:

"אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות. בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

23. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות במעשיה בהזדמנות ראשונה.

הגם שהנאשמת אכן הודתה במעשים ונטלה אחריות בהיבט המשפטי, הרי שכפי שהתרשם שירות המבחן, התרשמתי גם אני, כי הנאשמת נוטה לטשטש את מידת אחריותה ולהטיל את האחריות על המתלוננת, אשר לדבריה: למרות עושרה לא סייעה בידי הנאשמת כשהיתה זקוקה לעזרה, התייחסה אליה בצורה מעליבה ופוגענית, קנתה לה סוכריות עם תולעים, וכמפורט בדבריה האחרונים של הנאשמת. לדברי הנאשמת עשתה את המעשים משום שלאור מצוקותיה איבדה שליטה על מצבה.

· זקפתי לחובתה את עברה הפלילי.

הנאשמת נדונה ביום 5.6.12 בתיק 27918-08-10, על עבירות דומות של גניבה ממעביד, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב ושימוש במסמך מזויף. כפי שעולה מגזר דינה הקודם (ת/2) הנאשמת מעלה באמון שנתנה בה מעסיקתה, גנבה ממנה רכוש, שיקים בהם עשתה שימוש, וגם בכרטיס האשראי עשתה שימוש.

בית המשפט שם התחשב בכך שביצעה את העבירות על רקע מצוקה קשה אליה נקלעה, כן התחשב במצבה הרפואי והיותה מועמדת לניתוח, בית המשפט הצר על כך שהנאשמת לא ניצלה את הזמן שחלף ולא פעלה כדי לפצות את אלו שהסבה להם נזק.

שם קבע בית המשפט כי העונש הראוי הוא מאסר בפועל אך לאור מצוקתה הקשה ומצבה הרפואי נמנע בית המשפט מהטלת עונש זה והטיל על הנאשמת מאסר מותנה התחייבות וקנס.

חודשים בודדים לאחר גזר הדין חזרה לבצע את אותן העבירות. דבר המלמד כי לא למדה את הלקח, כי המעידה לא היתה חד פעמית, הענישה לא היתה מרתיעה דיה, ולא היוותה גורם מציב גבול.

· לקחתי בחשבון את חלופי הזמן מביצוע העבירה (כ- 5 שנים). עם זאת לא מצאתי ליתן משקל רב לחלופי הזמן, בשים לב שהדיונים בתיק זה נדחו פעם אחר פעם לבקשת ההגנה, בין היתר על מנת לאפשר לנאשמת לשלם את הפיצוי עליו הסכימו הצדדים, פיצוי שבסופו של יום מרביתו לא שולם.

· לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשמת ועל משפחתה, את נסיבותיה האישיות הקשות כפי שמפורטות בתסקיר שירות המבחן, את מצבה הרפואי, היותה מוכרת כנכה 47% בביטוח לאומי, את המגבלות ביכולתה לעבוד ולהתפרנס כתוצאה מנכותה, את היותה אם חד הורית לילד צעיר הסובל מבעיות התפתחותיות רבות כמפורט במסמכים שהוגשו. את העובדה שאבי הילד אינו מסייע בגידולו, דבר המצריך פניה לערכאות המשפטיות השונות. את היותה במצב כלכלי קשה - היותה פושטת רגל.

· לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן להעמיד את הנאשמת במבחן לצד הטלת ענישה מרתיעה.

24. על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, ציווה, מטעמים שירשמו ששתי התקופות, כולן או מקצתן יהיו חופפות".

ראו בעניין זה את פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 3869/09 סלימן נ. מדינת ישראל:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשמו". "דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

25. הגם שלא מצאתי הצדקה להאריך את המאסר המותנה, אני סבורה כי נסיבותיה האישיות של הנאשמת, ומאמציה לחזור למוטב מצדיקים כי המאסר המותנה שיופעל ירוצה בחופף למאסר שיוטל בתיק זה וירוצה בדרך של עבודות שירות. אף המאשימה, ברוב הגינותה, לאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת עתרה להפעלת המאסר המותנה בחופף כך שתוכל לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות.

26. בשל מצבה הכלכלי הקשה והיותה פושטת רגל, ובשים לב לסכום ההתחייבות שתופעל בתיק זה, לא יוטל על עמוד 7

הנאשמת קנס, ואף הפיצוי יהיה סמלי ביחס לנזק שגרמה.

עונשה של הנאשמת

27. לאור האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר הוטל על הנאשמת בתיק 27918-08-10 בבית משפט השלום באשקלון ביום 5.6.12 וזאת לריצוי בחופף למאסר שהוטל בתיק זה. למען הסר ספק על הנאשמת לרצות בסך הכל 6 חודשי מאסר. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, במתנ"ס וולדנברג בכתובת משה יוליש באשקלון. הנאשמת תועסק 5 ימים בשבוע. הנאשמת הביעה את הסכמתה לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות. על הנאשמת להתייבב לתחילת ריצוי המאסר ביום 9.1.18 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש. מוסבר לנאשמת כי עליה לבצע כל עבודות שמוטלות עליה במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לה מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.
- ג. מאסר מותנה בן 5 חודשים למשך 3 שנים לא לעבור כל עבירת רכוש.
- ד. פיצוי ₪5000 למתלוננת אסתר שטיינפלד.
- פיצוי זה כולל את הסכומים אשר הופקדו על ידי הנאשמת בטרם מתן גזר הדין והיתרה תשולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.18.
- ה. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך ₪3,000 להימנע מביצוע כל עבירת רכוש והכל תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.
- ו. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו המבחן.

ז. הפעלת התחייבות בסך 10,000 ₪ עליה חתמה הנאשמת בתיק 27918-08-10 בבית משפט השלום באשקלון. ההתחייבות תשולם ב- 25 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.2.19.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ח, 07/01/2018 במעמד הנוכחים.